

op og 18 landes ned. Forhøjelserne ramte især de østeuropæiske lande, medens den største nedsættelse tilfaldt De Forenede Stater for at imødekomme det i 1948 godkendte princip om 33 $\frac{1}{3}$ pct. som maksimumsbidrag. De Forenede Stater indledte med at kræve dette princip gennemført *nu* og ikke gradvist. De fleste øvrige talere angreb forhøjelserne og nedsættelsen af De Forenede Staters bidrag; de ønskede rapporten sendt tilbage til udvalget til fornyet undersøgelse.

Andre lande som Storbritannien, Belgien og Norge støttede en godkendelse af beretningen og den foreslåede bidragsskala; Sverige takkede for den foreslåede nedsættelse og udtalte håbet om yderligere nedsættelse senere.

Canada foreslog at godkende skalaen for 1952, men samtidig vedtage, at maksimalgrænsen skulle gennemføres for 1953.

Sovjetunionens forslag gik ud på at anmode bidragsudvalget om påny at overveje sine indstillinger med særligt henblik på, at der i almindelighed ikke bør ske ændringer i et lands bidrag med mere end 10 pct. om året. Man stemte først om dette forslag, som forkastedes med følgende stemmer: 6—28—13. Danmark, Norge og Sverige stemte imod.

Der stemtes derefter om et indisk forslag, der bestod i en anmodning til bidragsudvalget om igen at overveje sit forslag med henblik på de underudviklede landes stilling, hvor særlige vanskeligheder måtte siges at bestå. Forslaget opnåede kun to stemmer, nemlig Indiens og Pakistans. 19 stemte imod, deriblandt Danmark, medens 25 undlod at stemme.

Nr. 3 var et fællesforslag fremsat af Cuba, Indien, Israel, Mexico og Pakistan gående ud på at udnævne et underudvalg på 11 medlemmer til at gennemgå de principper og direktiver, der ligger til grund for bidragsudvalgets arbejde, samt foreslå nye arbejdsregler for dette. Chile havde fremsat to mindre ændringsforslag hertil. Endvidere havde Czekoslovakiet foreslået en tilføjelse, hvorefter bidragsskalaen for 1951 også skulle anvendes for 1952; dette blev forkastet med

6—35—6; de tre skandinaviske lande stemte imod. Til slut stemtes om hele forslaget, der forkastedes med 14—24—14; Danmark, Norge og Sverige stemte imod.

Tilbage stod det af Storbritannien og Syrien fremsatte forslag om at godkende den foreslåede bidragsskala. De Forenede Staters ændringsforslag, der gik ud på straks at gennemføre reglen om et maksimum på 33 $\frac{1}{3}$ pct., blev forkastet med 2 stemmer mod 29 (deriblandt de skandinaviske landes), medens 20 undlod at stemme. Et canadisk ændringsforslag om, at reglen skulle gennemføres for 1953, blev forkastet med følgende stemmer: 9—26—15; Norge og Sverige stemte herfor, medens Danmark ikke stemte.

Efter en afstemning om udkastets enkelte dele godkendtes den samlede resolution med 44 stemmer mod 5. Danmark og Norge stemte for resolutionen.

Udvalget vedtog endvidere et resolutionsudkast, der godkendte bidragsudvalgets beretning.

Spørgsmålet blev forelagt forsamlingen i dennes plenarmøde den 21. december 1951. Efter at Sovjetunionens repræsentant i en kort tale havde beklaget den foretagne indstilling som en uberettiget forhøjelse, vedtoges beslutningen af det deri indeholdte resolutionsudkast af forsamlingen med 40 stemmer, deriblandt Danmarks, mod 5, medens 3 afholdt sig fra at stemme, deriblandt Amerikas Forenede Stater.

5. Valg til ledige pladser i forsamlingens hjælpeorganer.

(Dagsordenens punkt 42).

På sit møde den 18. december 1951 afholdt 5. udvalg valg til besættelsen af en række poster i forsamlingens hjælpeorganer, der bliver ledige fra den 1. januar 1952. Resultaterne var som følger:

a. Det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål.

Th. Aghnides (Grækenland) og Igor Chechetkin (Sovjetunionen) genvalgte. Den tredje post tilfaldt ved 2. omvalg Eduardo Carrizosa (Columbia).